

i vor Brandpolitilovgivning. Jeg tror, det er en Opgave, som den store Befolkning i Virkeligheden har Krav paa, at Lovgivningsmagten tager fat paa.

Krabbe: At det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) i Begyndelsen af sit Foredrag gjorde mig Uret, skal jeg ikke opholde mig videre ved. Den højtærede Minister har ikke ganske opfattet Meningen af mine Udtalelser om Højesteretsdommen af 8de Juni 1881, angaaende Strafskyld for Brandfogder og Brandsynsvidner, der undlade at foretage Eftersyn. Jeg tillader mig at præcisere, at jeg ikke har sagt eller ment, at Højesteretsdommen var urigtig. Jeg tillod mig at sige, at Højesteretsdommen er grundet i dansk Retsopfattelse, nemlig at Domstolene, naar der i en Lov er fastsat en Pligt, medens der ikke i Loven findes særlig Straffebestemmelse for Overtrædelse af Pligten, da ere henviste til at finde en Straffebestemmelse i den bestaaende Lovgivning, der rammer denne Pligtovertrædelse. Det er god dansk Retsopfattelse, og den har, som vi hørte af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Rasmussen) et vist Tilhold i folkelig Opfattelse. Denne Opfattelse er speciel dansk. Der er andre Steder, hvor baade Folk og Domstole raasonnere anderledes, nemlig saaledes, at naar ingen Lov har Straf for et vist Forhold, er det straffrit, indtil Lovgivningen har sat en Straf. Men det andet stemmer med dansk Opfattelse, og Højesteretsdommen har selvfølgelig fulgt den gældende danske Retsopfattelse, idet den, da Brandpolitiloven ikke havde nogen særlig Bestemmelse, søgte i den øvrige Lovgivning, hvad Straf Undladelsen af at foretage Brandsyn kunde medføre. Jeg mener ikke, at denne Anvendelse er urigtig, jeg mener blot, den er ubillig i sine Virkninger mod dem, den gaar ud over. De faa for strenge Straffe, og de faa Aktionsomkostningen, medens de, naar der var indsat en rimelig Straffebestemmelse i Brandpolitiloven og det var gjort til en Politiforseelse, vilde undgaa Aktionsomkostningen og ikke vilde faa mere end en efter den begaaede Forseelse passende Bøde. De vilde da blive behandlet ikke som Bestillingsmænd, men som det, de ere, nemlig Ombud. Naar den højtærede Minister mente, at det skulde være forbudt at anbringe en Kedel til en lovligt opført snæver Skorsten, kan jeg ikke have den Glæde at være enig deri. Jeg vægrer mig ved at tro, indtil jeg ser, at Højesteret udtaler en saadan Anskuelse, at

det skulde være forbudt at anbringe en Kedel, enten fri eller indmuret, til en Skorsten, der var lovligt opført Skorsten. Min Betragtning er den, at § 4 i Loven af 1889 handler om Skorstenes Opførelse, og jeg tilstaar, at jeg fandt mig ikke rokket heri ved, hvad den højtærede Minister anførte. Naa, faa vi ingen Lovforandring, kommer der vel en Lejlighed, hvor Højesteret dømmer Anskuelserne imellem paa dette Punkt. Brandpolitilovens Svaghed som Lovgivningsprodukt tror jeg rigtignok er temmelig almindelig erkendt. Jeg benægter ikke det, som den højtærede Minister syntes at lægge mest Vægt paa, at den indeholder en Mængde ganske gode Regler; men jeg paastaar, at den ved mangelfuld Affattelse giver langt rigere Anledning til Tvivlsspørgsmaal, end en god Lov bør gøre, og at den indeholder Regler, der ikke stemme godt med hinanden. Hvad Tvivlsspørgsmaalene angaar, behøve vi virkelig ikke at gaa længere end til det ret store Tvivlsspørgsmaal, som ligger den højtærede Minister og flere Medlemmer i Tinget, deriblandt ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, og mig imellem, nemlig om man maa opføre en Kedel til en lovligt opført Skorsten eller ej. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; jeg har egentlig kun villet imødegaa nogle Misforstaaelser af mine Ytringer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Hvis det er et Bevis paa en Lovs Svaghed, at den giver Anledning til Tvivlsspørgsmaal, endog til mange Tvivlsspørgsmaal, tror jeg, at man maatte komme til det Resultat, at saa var hele vor Lovsamling een stor Svaghed. Nej, man kan ikke skrive Love, som ikke give Anledning til Tvivlsspørgsmaal og ofte særdeles mange. Selv da den grundlærde Ørsted affattede de fleste Love, gavede disse jævnlig Anledning til megen Tvivl, og at Rigsdagen ikke kan gøre det bedre, er kun en simpel Følge af, at det overhovedet ikke er muligt at skrive Love, der ikke kunne fremkalde Tvivl. Selv om vi fik en ny Brandpolitilov, er jeg aldeles vis paa, at den vilde give Anledning til ny Tvivlssmaal, mens det er en Fordel ved den nugældende Brandpolitilov, at den er bleven brugt i en saa lang Række af Aar, at Forstaaelsen af mange af dens Bestemmelser er bleven slaaet fast gennem Anvendelsen. — Jeg maa endnu gøre en Bemærkning til den